

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Aetio comiti. 328.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Στρατηγῶ χολασηκῶ. τκζ.

Strategio Scholastico. 327.

Εἰ καὶ τὸ νόμῳ Μωυσίως ἐπεροδὸ-
 μως, ἀμύιασαι διέγνωσ. ἀλλ' ἴσθι
 ὅτι καὶ ἀμέτρωσ ἀμυροδρον ἀδι-
 κῆν. ὅταν γὰρ πε μεζουσ τῆσ πλαι-
 σμάτων ἐπιφέρη τὰσ ἡμωείασ, δευ-
 περον ἀρχει παλιν. ἐκοῦσ ἀμεινον μὲν
 τὸ μὴ ἀμύιασαι, ἀλλὰ φιλοσοφεῖν.
 οὐκ ἀπίθαιον δὲ καὶ τὸ ἀμύιασ με-
 τριασ τὸ φιλοσοφεῖν μὴ ἐπιτράιθρον. τὸ
 γὰρ ἀμέτρωσ εἰσ τὴν τῶ ἐξ ἀρχῆσ
 ἀδικουῦτοσ τάξιν ὠδὲ πέμπει τ' ἀμυ-
 ρόμθρον. καὶ ταῦτα μὲν εἰσ ποσοδπν.
 μὴ ἀγνοεῖ δι, ὠ σοφέ, ὡσ ὁ νομοθέτησ
 Μωυσῆσ παροαστέλλαν τῆσ ἰσδαίων
 τὴν ἀχάθεκτον ὁμίλῳ, ἵνα φόβῳ τῶ
 παθῶν μὴ δράσοιεν, τῶτο σωεχάρησε
 μάλλον ἢ ἐθέασοιεν.

Et si Mosis legi innitens acceptam iniu-
 riam vlscisci constituisti, illud tamen sciro,
 fieri etiam posse, ut qui modū in vlscen-
 do excedit, iniuriam inferat. Nam cūm
 quispiam maiores delictis cruciatibus in-
 fert, rursus iniuriæ auspex est. Ac proinde
 melius quidem atque consultius fuerit il-
 latā iniuriam minimè referre, verūm ani-
 mi patientiam adhibere: nō tamen ineptū
 atque absurdum, ut qui patientem animū
 præstare nefciat, mediocriter sese vlscisca-
 tur. Nam si id immodicè fiat, eum, qui ac-
 ceptam iniuriam vindicat, ad illius, qui la-
 cessiuit, gradum transmittit. Ac de his ha-
 ctenus. Illud autem ne ignores, vir sapiēs,
 legislatorem Mosē, effrenatum Iudæo-
 rum impetum reprimentem (quo videlicet
 perpetiendi metu ab inferendis iniuriis de-
 terrentur) hoc potius permisisse, quā
 sanxisse.

Ἀετῶ κόμητι. τκη.

Æticio comiti. 328.

Οἱ τῆσ ἐξ ἀρχῆσ εὐεργετήσοισιν εἰσ
 ἀπαντα κατακολεθεῖν σπυδάζοντες,
 καὶ μὴ διχμα σκαῖνοι αἰτοῖεν, ἀμαρ-
 τῶν μοι δοκοῦσι. καὶ δοκῶσι κοινω-
 οῦντες ἢ διχῶσ παράγματι, διχῶσ ἐτε-
 ρῳ παρτέλλειν τὴν μέμην τῶ ἀμεί-
 βεσθαι τῆσ εὐ ποιήσοιτασ. καὶ δὲ τῶ
 εὐ παθόντα αἰτενοποιεῖν ἐν χαλῶσ ἀ-
 μειροδρον, οὐκ ἐν χακοῖσ συμπαρά-
 τῶντα. αὐτῆ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀμειβῆ
 ἀλλ' ἀδικία.

Qui iis, à quibus primūm beneficio af-
 fecti sunt, etiamsi illi minimè æqua petāt,
 omnibus tamen in rebus obsecundare sa-
 tagunt, meo iudicio peccant, quamuis
 dum iniquæ rei participes se præbent, cul-
 pam suo altero iure obuelare videantur,
 nempe quod iis, à quibus beneficium ac-
 ceperint, gratiam reſpendant. At verò con-
 uenit, ut qui beneficio affectus est ita be-
 neficium referat, ut in bonis atque honē-
 stis rebus eum, cuius beneficio usus est, re-
 muneretur, non autem in malis operam
 ipsi nauet. Hęc enim non remuneratio est,
 sed iniustitia.

Μακαρίῳ πρεσβυτέρῳ. τκθ.

Macario Presbytero. 329.

Ὅτε οἱ ἀλιτήροισι δαίμονες μετὰ
 τῶ σπυτηρῶντοσ αὐτοῖσ ἀσβόλοσ,
 εἰδὲν ἔπασαι ἐν τάξει μένειν, ἀλλὰ
 πάσοσ ἀδικίας καὶ πλεονεξίας ἐμφο-
 ρέμθροισι, καὶ ὑβρεασ κόρον οὐκ εἰδότεσ
 ὅτι τὸ ἔχατον τῆσ παθῶν τῆσ ἀνθρώ-
 ποισ ἀπῆλασαι. τότε δὲ τίτε ὁ τῶσ

Quo tempore pestiferi dæmones vnā
 cum imperatore suo diabolo nihil in or-
 dine manere permiserunt, verūm omni
 iniquitatis ac rapacitatis genere se ingur-
 gitantes, nec vllam contumeliæ suę atque
 petulantiaę fatietatem agnoscentes, morta-
 les in malorum extremum compulerunt,
 Y 7 ij